

man giver de danske børn i deres separate dansktimer, sker der en fælles vidensudvikling for begge grupper af børn. Det er den vej, vi skal.

Det fører mig så over til sidste punkt, som samtidig er et svar på Fremskridtspartiets forslag. At droppe modersmålsundervisning er i bund og grund en dårlig idé. Lad mig tage et eksempel med et dansk barn: Taler det danske barn et godt nuanceret dansk, har det lettere ved at lære fremmedsprog. Det viser al erfaring, og jeg er sikker på, at de forældre, der måtte være her, er enige.

Det fører mig over til modersmålsundervisningen, for forudsætningen for, at man kan tilægge sig et andet sprog, er, at man har et godt sprogligt udgangspunkt på sit modersmål. Alternativet er, at de tosprogede får to halve sprog, og det fremmer ikke deres mulighed for at komme videre i uddannelsessystemet. For hvis ikke tosprogede lærer at mestre deres modersmål, er der fare for, at de bliver små papegøjer, der hverken taler ordentlig dansk eller deres modersmål. Sprogindlæring er nemlig langt mere end at kunne mime sine omgivers lyde og udtryk. Sprog er også en måde at tænke på, danne indre billeder, tænke abstrakt m.v., og der er altså ingen væj udenom.

Vi afviser begge forslagene.

Jan Kørpe Christensen (FP):

De forslag, vi taler om i dag, er jo som bekendt dels fra Det Konservative Folkeparti og dels fra Fremskridtspartiet og dermed undertegnede.

For ligesom at gøre det forståeligt for medlemmerne her i salen skal jeg oplyse, at Fremskridtspartiet naturligvis ser positivt på Det Konservative Folkepartis forslag, og det er helt klart ud fra den betragtning, at det reelt er således, at Fremskridtspartiet har været med til at udforme dette forslag; lad det være sagt i venlighed. Bl.a. misforståelser har gjort, at mit parti ikke er med som forslagsstiller. Når jeg siger bl.a., er det, fordi der også er andre aspekter i det. Men lad os nu drøfte selve forslagernes indhold.

Som jeg sagde, skal der ikke herske tvivl om, at vi naturligvis også siger ja til Det Konservative Folkepartis forslag. Der vil jeg så lige sige, at i et samarbejde er det klart, at man må både give og tage, og vi har sagt ja til Det Konservative Folkepartis forslag vedrørende det sidste punkt: At det skal gøres frivilligt for kommunerne at tilbyde modersmålsundervisning.

Men vor klare holdning og det, vi helst ser, er det, som vi nu har fremsat forslag om: At vi fuldstændig afvikler det, der hedder offentligt støttet modersmålsundervisning i den danske folkeskole.

Der er selvfølgelig mange argumenter for, at vi ønsker denne modersmålsundervisning fjernet, og nogle af dem kan man se i bemærkningerne til forslaget. Vi er af den opfattelse, at vi skal have en bedre udnyttelse af de ressourcer, vi bruger på folkeskoleområdet. Vi mener også, at de midler, der bliver brugt på modersmålsundervisningen, som jo er ca. 38 mio. kr. i 1994-95, kunne bruges meget bedre til at intensivere danskundervisningen.

For dem, som modtager modersmålsundervisning, og som virkelig ønsker reel integration i det danske samfund, må det være således, at deres fremtidige modersmål netop skal være dansk. Jeg er ikke enig i de synspunkter, der går ud på, at hvis man ikke kender sit eget oprindelsessted både kulturelt og sprogligt, har man ikke de bedste forudsætninger for at gå ind og få et nyt modersmål.

Det synspunkt ved jeg godt kan diskuteres længe, og vi kunne også høre, at den sidste ordfører fra SF netop var inde på samme emne. Men det er altså som sagt vor mening, at netop for at gøre dem til borgere med et stort indblik i samfundet må det være således, at modersmålsundervisningen afskaffes.

Hvis der er nogle udlændinge, der ønsker at gennemføre modersmålsundervisning, står det dem frit for at mødes og give hinanden undervisning, men derfra og så til, at det offentlige skal betale, som tilfældet er i dag i den danske folkeskole, er der langt, og det er ikke noget, Fremskridtspartiet billiger.

Der må strammes op på dette område, og derfor har vi foreslået, at der ikke længere skal være offentlig støtte til denne undervisning i folkeskolen.

I min egen omgangskreds har jeg venner, der har adopteret børn fra bl.a. Sri Lanka og Indien. Disse børn er i bund og grund danske, de er opdraget i den danske kultur og naturligvis også opdraget med det danske sprog. Vil nogen virkelig påstå, at de ville have bedst af at få undervisning i deres eget modersmål – altså deres oprindelseslands – for bedre at kunne klare sig i det danske samfund? Der er også her tilfælde, hvor børnene ikke er helt små, men er i skolealderen. Det er naturligvis ikke tilfældet.